

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Boico Victor și Craiu Nicolae,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru și de către avocatul Coptu Sergiu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 iunie 2020, în cauza penală în privința lui

Coptu Petru xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.02.2015 – 08.09.2017;

Instanță de apel: 19.10.2017 – 19.09.2018;

08.05.2019 – 25.06.2020;

Instanță de recurs: 11.12.2018 – 26.03.2019;

21.08.2020 – 27.07.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 08 septembrie 2017, inculpatul Coptu Petru învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit. c) Cod penal, a fost achitat pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță reține că prin rechizitoriu, Coptu Petru se învinuiește de faptul că în una din zilele lunii iunie 2014, în timpul zilei, aflându-se în grădina gospodăriei sale situate în xxx împreună cu concubina Grib Măria în timpul unei cești apărute între ei, i-a aplicat acesteia mai multe lovituri cu palma peste diferite părți ale corpului, apoi a lovit-o cu un băț lung din lemn în cap de două ori și odată pe spate, în urma căreia Grib Măria a căzut jos la pământ, stând nemișcată o perioadă de timp.

Tot el, în una din zilele începutului lunii iulie 2014, aflându-se la domiciliul situat în xxx, împreună cu concubina Grib Maria în timpul unei cești apărute între ei, i-a aplicat acesteia mai multe lovituri cu palma peste față, în urma cărora aceasta a căzut jos lovindu-se cu capul de un stâlp de beton. Astfel, pricinuindu-i leziuni corporale sub formă de vătămări corporale grave, în urma cărora la data de 12.07.2014, Grib Maria a decedat în Spitalul Raional Cimișlia.

Acțiunile inculpatului Coptu Petru au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art.201¹ alin.(3) lit. c) Cod penal, adică violența în familie,

acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat decesul victimei.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Coptu Petru să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201¹ alin.(3) lit. c) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 13 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, precum și cu dispunerea încasării de la Coptu Petru în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă le 994 lei.

În motivarea cererii de apel a indicat următoarele:

- la adoptarea sentinței, prima instanță nu a ținut cont de relevanța, concludența, utilitatea și veridicitatea tuturor probelor acumulate și examinate în cadrul ședinței judiciare, din punct de vedere al coroborării prin care consideră că s-a confirmat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate;

- în cadrul cercetării judecătorești inculpatul vina nu a recunoscut-o, faptul dat fiind interpretat de procuror ca o metodă de apărare și eschivare de la răspunderea penală;

- au fost prezentate suficiente probe concludente și utile, care au fost examinate și dovedesc pe deplin vina lui Coptu Petru;

- prima instanță în concluziile sale s-a bazat exclusiv pe declarațiile inculpatului Coptu Petru, care sunt insuficiente, incomplete și contradictorii, dând o apreciere subiectivă declarațiilor martorilor depuse în cadrul urmăririi penale, cât și alte probe obiective și nu s-a expus asupra declarațiilor martorului Coptu Victor depuse cu înregistrarea audio-video, fiind confirmate prin leziunile corporale stabilite a victima Grib Maria, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 146D din 15.09.2014 și raportul de expertiză medico-legală suplimentară nr. 198D din 24.12.2014;

- prima instanță nu a dat apreciere acțiunilor de urmărire penală - percheziția efectuată la data de 07.11.2014 în gospodăria lui Coptu Petru în cadrul căreia a fost depistat și ridicat un băț de lemn, procesul-verbal de recunoaștere a obiectului din 24.12.2014 efectuat cu participarea martorului Coptu Victor;

- decesul victimei Grib Maria este într-o legătură de cauzalitate directă cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății pricinuită cu intenție (directă sau indirectă) prin acțiunile inculpatului Coptu Petru;

- probele administrate dovedesc cu certitudine traiul comun al inculpatului Coptu Petru cu victima Grib Maria și survenirii decesului ultimei în această perioadă cauza decesului fiind expusă în rapoartele de expertiză medico-legale și declarațiile martorilor, care au indicat că inculpatul pe parcursul perioadei traiului comun cu concubina sa, cât și în ultima perioadă până la deces, se certau foarte des, iar în unele cazuri a aplicat violența fizică față de ea;

- în acțiunile lui Coptu Petru sunt prezente toate elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit. c) penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 19 septembrie 1018, a fost admis apelul declarat de către procuror, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care Coptu Petru învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(3) lit. c) Cod penal, a fost achitat pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

5. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 26 martie

2019, recursul ordinar declarat a fost admis, casată total decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Cahul.

6. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 iunie 2020, a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care Coptu Petru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201¹ alin.(4) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

6.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, soluția primei instanțe privind achitarea inculpatului Coptu Petru de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit. c) Cod penal, este neîntemeiată, la adoptarea căreia nu s-a ținut cont în deplină măsură de prevederile alin.(1), art.101 Cod de procedură penală, astfel încât probele nu au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Raportând cele indicate la speța supusă judecării, instanța de apel consideră că prima instanță nu a făcut o analiză în cumal a tuturor probelor prezentate de părți, neelucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date.

În opinia instanței de apel, prima instanță a ignorat unele aspecte, evidente rezultate din cumulul de probe administrate la caz, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate. Iar nerecunoașterea vinovăției de către Coptu Petru în comiterea infracțiunii de violență în familie soldată cu decesul victimei nu echivalează cu achitarea acestuia, deoarece există probe pertinente și concludente, care, în ansamblu cu circumstanțele cauzei, dovedesc cu certitudine vinovăția lui Coptu Petru în comiterea violenței în familie, care a provocat decesul victimei.

Instanța de apel a apreciat că argumentele procurorului sunt întemeiate, iar sentința criticată și concluziile judecătorului nu coroborează cu probele analizate supra și anume cu declarațiile martorului Tărăcilă Tamara din 07 mai 2015, care a indicat că Coptu Petru manifesta în familie și mediul înconjurător agresivitate, cu declarațiile făcute la urmărire penală, confirmate în instanțe de apel, care a indicat că era în ograda lui Coptu Petru când ultimul a lovit-o pe Grib Maria cu un băț peste cap, cu raportul de constatare medico-legală nr.113 C din 12 iulie 2014 și raportul de expertiză medico-legală, nr.146 D din 15 septembrie 2014, în care este indicat că leziunile corporale depistate la Grib Maria au fost cauzate prin acțiunea de lovire cu/ori de corp dur contondent, declarațiile expertului medicul-legist Pascari Andrei, din care reiese că leziunile corporale depistate la Grib Maria au fost cauzate nu de la cădere dar la lovitură, prin percheziția petrecută în gospodăria lui Coptu Petru, în cadrul căreia a fost depistat obiectul cu care a fost comisă infracțiunea. În atare situație, soluția dată de instanța de prim nivel - achitarea inculpatului Coptu Petru pentru săvârșirea infracțiunii deduse judecării este neîntemeiată, atât timp cât probele dosarului confirmă fără dubii vinovăția inculpatului în comiterea violenței în familie, care a provocat decesul victimei.

Referitor la alegația avocatului precum că nici un martor, în afară de martorul Coptu Victor nu a declarat că, Coptu Petru a lovit-o pe Grib Maria cu un băț peste cap, sau să fi aplicat violență fizică în privința ei, instanța de apel a respins-o ca neîntemeiată, or, faptul că alți martori audiați în instanța de apel nu au menționat expres că, Coptu Petru a lovit-o pe Grib Maria cu un băț peste cap sau a aplicat violența fizică în privința ei, nu rezultă că violența în familie, care a provocat decesul

victimei nu a avut loc și că inculpatul nu poartă răspundere, atât timp cât declarațiile martorului Coptu Victor sunt credibile și sunt susținute de probele anexate la materialele cauzei penale.

Instanța de apel a menționat că nu pot fi reținute ca probe pentru emiterea unei sentințe de achitare în privința inculpatului Coptu Petru, declarațiile martorului Samoilă Natalia, deoarece declarațiile acestui martor nu indică asupra nevinovăției inculpatului.

Instanța de apel a mai menționat că, potrivit informației prezentată de directorul IMSP Spitalul Raional Cimișlia, Mariana Florea, din 11 decembrie 2014, a reținut că la data de 11 iulie 2014 orele 20:50, Grib Maria a decedat. (f.d.81, vol. I). Prin urmare, la 12 iulie 2014, ora 13.00, momentul efectuării cercetării la fața locului la domiciliul lui Coptu Petru, Grib Maria era decedată. De asemenea, la data de 12 iulie 2014, de către ofițerul de sector al SPS IP Cimișlia, D. Postolache a fost depus un raport, prin care aduce la cunoștință că în secția de reanimare a spitalului raional Cimișlia a decedat Grib Maria, a.n.1948, loc. sat. Selemet, r-nul Cimișlia, acest raport fiind înregistrat în Registrul de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni IP Cimișlia cu nr.1998 la 12 iulie 2014. (f.d.10) Astfel, în consecința celor relatate, instanța de apel consideră invocările părții apărării neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel apreciază critic interpretarea părții apărării referitor la concluziile rapoartelor de expertiză, și anume că raportul de expertiză medico-legală nr.198D din 24 decembrie 2014 (suplimentară), doar completează raportul de expertiză medico-legală nr.146 D din 15 septembrie 2014, menționând că, căderea a avut loc din cauza hematomului (deja existent) care creștea în volum și timp și făcea compresie cerebrală. Altă cauză ce a provocat căderea lui Grib Maria (la grajdul de vaci) cu lovirea capului de beton, stabilită de expert nu a fost. La cădere s-a produs lovitura cu capul de obiect dur, care și a creat trauma crinio-cerebrală care a provocat decesul, instanța de apel a evidențiat că, partea apărării nu a dat o apreciere cuvenită concluziilor expertului, or, potrivit concluziei raportului de constatare medico-legală nr.113C din 12 iulie 2014 a raportului de expertiză medico-legală nr.146D din 15 septembrie 2014, citez: „leziunile corporale sub formă de traumă crinio-cerebrală ... au fost cauzate prin acțiunea de lovire cu ori de corp dur contondent...”

De asemenea, instanța de apel a reținut că în raportul de expertiză medico-legală nr.198D din 24 decembrie 2014 (suplimentară) nu este stipulat cu precizie că căderea a avut loc anume din cauza hematomului (deja existent) care creștea în volum și timp și făcea compresie cerebrală. Or, în raport este indicat că „... putea să survină și din motivul că hematumul subdural avea caracter recidivant”.

Instanța de apel a reținut ca fiind neîntemeiată afirmația părții apărării că, este demonstrat faptul că victima Grib Maria nu a căzut în ogradă, dar a căzut în ocol, prin declarațiile martorului Postica Irina date în cadrul urmăririi penale, or, potrivit raportului de expertiză nr.146D din 15 septembrie 2014 s-a constatat că leziunile corporale depistate la Grib Maria au fost cauzate prin acțiunea de lovire cu ori de corp dur contondent, conform cercetării histologice au fost cauzate cu circa o săptămână înaintea decesului și nu de la cădere așa cum invocă partea apărării și inculpatul Coptu Petru.

În ceea ce privește respingerea solicitării părții apărării de a fi dispusă efectuarea în cauza penală a unei expertize medico-legale în comisie, instanța de apel consideră că prima instanță corect prin încheierea Judecătoriei Cimișlia din 11 iulie

2017 a respins demersul menționat, or, în acest sens nu au fost prezentate temeieri legale de fapt și de drept care în mod legal ar determina necesitatea numirii unei astfel de expertize. Mai mult, partea apărării nu a respectat condițiile impuse de normele procedurii penale pentru de a fi dispusă o astfel de expertiză. În viziunea instanței de apel, expertizele efectuate anterior nu prezintă concluzii divergente, pentru a fi necesară clarificarea lor.

Instanța de apel a subliniat că, coroborând rațiunile expuse la speță, decesul victimei Grib Maria este într-o legătură de cauzalitate directă cu vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății pricinuită cu intenție prin acțiunile inculpatului Coptu Petru.

Astfel, din analiza probelor dosarului, testimoniale și științifice, instanța de apel a constatat cu certitudine că, Coptu Petru în una din zilele lunii iunie 2014, în timpul zilei, aflându-se în grădina gospodăriei sale situate în satul Selemet, r-nul Cimișlia împreună cu concubina Grib Maria, în timpul unei cești apărute între ei, i-a aplicat acesteia mai multe lovituri cu palma peste diferite părți ale corpului, apoi a lovit-o cu un băț lung din lemn peste cap de două ori și o dată pe spate, în urma căreia Grib Maria a căzut jos la pământ, stând nemișcată o perioadă de timp.

Tot el, continuând acțiunile sale infracționale în una din zilele începutului lunii iulie 2014, aflându-se la domiciliul situat în sat. Selemet, r-nul Cimișlia, împreună cu concubina Grib Maria, în timpul unei cești apărute între ei, i-a aplicat acesteia mai multe lovituri cu palma peste față, în urma cărora aceasta a căzut jos lovindu-se cu capul de un stâlp de beton.

În ansamblu acțiunilor admise de către Coptu Petru, numitei Grib Maria, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.146D din 15 septembrie 2014 și raportul de expertiză medico-legală nr.198D din 12 decembrie 2014, i-au fost cauzate leziuni corporale periculoase pentru viață în momentul cauzării sub formă de vătămări corporale grave, în urma cărora la data de 12 iulie 2014, Grib Maria a decedat în Spitalul Raional Cimișlia.

Prin aceste fapte materiale, inculpatul a cauzat în mod direct rezultatul vătămător grav al acțiunilor sale, existând un raport de cauzalitate direct între comportamentul culpabil al inculpatului și decesul victimei.

Intenția în săvârșirea infracțiunii - violenței în familie, care au cauzat decesul victimei, rezultă din aceea că, pe parcursul vieții în comun Coptu Petru manifesta acțiuni agresive în privința lui Grib Maria, soldate cu cauzarea leziunilor corporale grave, care au avut ca consecință decesul victimei, aspect final pe care inculpatul, deși nu l-a urmărit, însă este cert că l-a acceptat. Prin această faptă materială, inculpatul a creat în mod direct starea de pericol social apărută de lege în textul incriminator al art.201¹ alin.(4) Cod penal, iar din modul de săvârșire rezultă că acesta a acceptat și a urmărit producerea urmării periculoase a faptei sale.

Raportat la latura subiectivă, așa cum se prevede în cazul infracțiunilor de violență în familie, forma de vinovăție pentru aceste infracțiuni este intenția.

Modalitatea în care inculpatul a acționat și consecințele produse în urma actelor de violență în familie soldate cu decesul victimei, necesită o reacție fermă din partea justiției și societății, concretizată într-o pedeapsă concret individualizată, necesară și suficientă reeducării numitului Coptu Petru, în spiritul respectului pentru valorile sociale încălcate și viața omului.

Instanța de apel a reținut că, acțiunile lui Coptu Petru, la momentul înaintării

învinuirii și întocmirii rechizitoriului, corect au fost încadrate juridic potrivit art. 201¹ alin.(3) lit. c) Cod penal, conform indicilor calificativi: „Violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat decesul victimei”.

Instanța de apel a relevat că, la momentul judecării cauzei în ordine de apel, au intervenit modificări în conținutul prevederilor art.201¹ Cod penal, și anume prin Legea pentru modificarea unor acte legislative nr. 196 din 28 iulie 2016, în vigoare din 16 septembrie 2016, a suferit modificări în întregime art.201¹ Cod penal, modalitatea agravantă prevăzută la art.201¹ alin.(3) lit. c) Cod penal, „violența în familie, care a provocat decesul victimei”, fiind incriminată la art. 201¹ alin.(4) Cod penal, cu următorul conținut, „faptele prevăzute la alin.(1) sau (2) care au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății soldată cu decesul victimei”.

Având în vedere că componența de infracțiune prevăzută la art.201¹ alin.(3) lit. c) Cod penal, incriminată inculpatului Coptu Petru, a fost modificată, potrivit noilor prevederi ale art.201¹ Cod penal acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în art.201¹ alin.(4) Cod penal, după indicii: violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente care au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății soldată cu decesul victimei.

Potrivit statuărilor expuse supra, și în vederea ajustării corecte a acțiunilor infracționale a inculpatului Coptu Petru, legislației penale existente la momentul pronunțării deciziei - Coptu Petru se consideră vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(4) Cod penal, potrivit indicilor calificativi „Violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente care au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății soldată cu decesul victimei”.

Instanța de apel apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, consideră că pe deplin și-a găsit confirmarea vinovăția inculpatului Coptu Petru în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(4) Cod penal.

Instanța de apel a indicat că, așa cum săvârșirea infracțiunii și vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(4) Cod penal au fost dovedite, a dispus condamnarea numitului Coptu Petru proporțional gradului de pericol social al faptelor comise și pericolozității inculpatului.

6.2. La individualizarea pedepsei aplicate inculpatului Coptu Petru, instanța de apel a stabilit că, acesta a comis o infracțiune care conform art.16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor deosebit de grave.

Instanța de apel a constatat și circumstanțele personale ale inculpatului, respectiv poziția procesuală manifestată de acesta, lipsa antecedentelor penale care la moment sunt stinse, și care prin ea însuși nu este de natură să conducă la stabilirea unor pedepse mai ușoare. În acest sens a observat că, inculpatul Coptu Petru la locul de trai se caracterizează negativ (f.d.152, vol. I), potrivit revendicării din 18 septembrie 2014, Coptu Petru la 10 septembrie 1985 a fost condamnat de Judecătoria Cimișlia în baza art.95, alin. (1) Cod penal (redacția anului 1961) la 3 ani închisoare.

Potrivit sentinței Judecătorei Cimișlia la 08 noiembrie 2010, Coptu Petru a fost condamnat în baza art.187 alin.(2) Cod penal la 1 an închisoare, iar în baza art.90 Cod penal pedeapsa numită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an. La data de 04 august 2014 a fost pornită urmărirea penală pe cauza penală nr.2014400315 în privința lui Coptu Petru în baza art.152 alin.(1) Cod penal, fiind încetată urmărirea penală la 29 august 2014 în baza art.109 Cod penal, fapt confirmat prin ordonanța de încetare a urmăririi penale (f.d.155-160, vol. I).

Instanța de apel, studiind circumstanțele care-l caracterizează pe inculpat, a observat că și anterior inculpatul a fost suspus răspunderii și pedepsei penale pentru infracțiuni caracterizate prin aplicarea forței fizice, astfel a constatat că declarațiile inculpatului denaturează adevărul precum că nu era capabil să lovească victima.

Circumstanțe care atenuează răspunderea inculpatului nu au fost stabilite, circumstanțe care agravează răspunderea inculpatului Coptu Petru nu au fost stabilite.

Instanța de apel reiterând prevederile art.10 alin.(1) și (2) Cod penal, a stabilit că potrivit actului de învinuire, fapta incriminată inculpatului Coptu Petru a fost săvârșită la începutul lunii iulie anul 2014. Conform sancțiunii art.201¹ alin.(3) lit. c) Cod penal (în vigoare la data săvârșirii infracțiunii), aceasta prevedea închisoare de la 5 la 15 ani. Ulterior, modificările introduse prin Legea nr. 196 din 28 iulie 2016, în vigoare din 16 septembrie 2016, au agravat sancțiunea pentru fapta incriminată inculpatului Coptu Petru.

Așa fiind, prin aprecierea coroborată a tuturor criteriilor legale cărora li s-a conferit o efectivă circumstanțiere factuală și personală inculpatului Coptu Petru, aplicând prevederile art.10 Cod penal, instanța de apel a stabilit pedeapsa, în baza art.201¹ alin.(4) Cod penal - 6 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Așadar, instanța de apel a apreciat că, speței judecate se impune aplicarea unor pedepse penale pentru reeducarea inculpatului Coptu Petru. Modalitatea de executare în regim de detenție, este singura în măsură să asigure îndreptarea atitudinii acestuia față de comiterea de infracțiuni de violență în familie, resocializarea sa viitoare pozitivă, precum și o reacție socială adecvată în diminuarea săvârșirii de fapte penale îndreptate împotriva vieții soților, întărind percepția opiniei publice că organele judiciare sunt în măsură să realizeze un act de justiție, cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale conferite atât de dispozițiile legale procesuale penale, cât și de cele ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a cărei finalitate, prin tragerea la răspundere penală, în condițiile stabilirii vinovăției inculpatului, corespunde și caracterului disuasiv al pedepsei.

Instanța de apel nu a putut dispune achitarea inculpatului, deoarece respectiva soluție contravine Legii penale și ar da semnificații exagerate unei atitudini firești, pe care trebuie să o aibă orice inculpat care săvârșește o infracțiune și se confruntă cu Legea penală, și care tentează să evite răspunderea și pedeapsa penală prin diverse prezentări de înțelegere perfectă în sânul familiei, de fapte că a sunat la 112 pentru a-i fi acordată asistență medicală victimei și a încercat să mențină în viață victima.

Funcțiile de constrângere și de reeducare, precum și scopul preventiv al pedepsei, pot fi realizate numai printr-o justă individualizare a sancțiunii, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată, pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condițiile socio-etice impuse de societate.

6.3. Referitor la solicitarea procurorului de încasare a cheltuielilor judiciare în

sumă de 994 lei de la inculpatul Coptu Petru, instanța de apel a menționat că, potrivit rechizitoriului procurorul nu a indicat cheltuieli judiciare și nu a solicitat recuperarea lor. Ulterior, în ședința de judecată procurorul nu a prezentat borderoul de calcul asupra cheltuielilor de judecată și nu a cerut încasarea lor indicând concret acțiunile care au format suma cheltuielilor. Deși în materialele cauzei sunt prezente rapoarte de expertize care pot constitui suma cheltuielilor de judecată, în lipsa cerinței clare a procurorului instanța de apel a fost lipsită de posibilitatea procesuală de a determina care acțiuni procedurale se referă sumei de 994 lei cheltuieli de judecată. În cererea de apel procurorul nu a invocat în urma căror acțiuni au rezultat aceste cheltuieli, motiv din care instanța de apel nu s-a expus asupra admiterii sau respingerii acestei cerințe, în condițiile în care procurorul nu a concretizat și nu a motivat această cerință. Astfel, instanța de apel a conchis că, acest capăt de cerință poate fi soluționat în ordinea procedurilor civile la solicitarea procurorului.

Soarta corpurilor delictive a fost soluționată de către instanța de apel.

7. Procurorul în temeiul pct.12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar decizia instanței de apel și solicită casarea parțială a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Coptu Petru să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201¹ alin.(3) lit. c) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În motivarea recursului acuzarea invocă că, acțiunile lui Coptu Petru, la momentul înaintării învinuirii și întocmirii rechizitoriului, corect au fost încadrate juridic potrivit art.201¹ alin.(3) lit. c) Cod penal, conform indicilor calificativi: „Violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat decesul victimei”.

Acuzatorul de stat explică că, normele penale prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit. c) Cod penal (în vigoare la data comiterii infracțiunii) și art.201¹ alin.(4) Cod penal, în principiu nu diferă întru-totul, pentru ca instanța să modifice încadrarea juridică a inculpatului din art.201¹ alin.(3) lit. c) Cod penal la prevederile art.201¹ alin.(4) Cod penal. Or, fapta de violență în familie comisă de către Coptu Petru nu a fost decriminalizată și corespunde exact între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală în vigoare la data comiterii faptei, ce nu diferă de semnele componenței infracțiunii de norma penală în vigoare din anul 2016.

Totodată, reiterează prevederile art.10 alin.(2) Codul penal, legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Astfel, evidențiază că art.201¹ alin.(4) Codul penal, prevede pedeapsa cu închisoare de la 12 la 15 ani. Iar art.201¹ alin.(3) lit. c) Cod penal, în redacția Legii nr. 167 din 09.07.2010, în vigoare la data comiterii infracțiunii, prevedea pedeapsa cu închisoare de la 5 la 15 ani.

Respectiv, norma penală prevăzută de art.201¹ alin.(4) Cod penal nu poate fi aplicată, or, se încalcă prevederile art.8 și 10 Cod penal.

Calificarea oficială a infracțiunii urma să fi făcută potrivit art.201¹ alin.(3) lit. c) Cod penal, în redacția Legii nr. 167 din 09.07.2010, în vigoare la data comiterii infracțiunii (lunile iunie - iulie 2014), Violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei

asupra unui alt membru al familiei, care a provocat decesul victimei.

Acuzarea consideră că instanța de apel fața s-a dat o încadrare juridică greșită, temeiul pentru recurs prevăzut în art.427 alin.(1) pct. 12) Codul de procedură penală, și în legătura cu această găsim o singură soluție legală ca să fie casată parțial decizia instanței de apel, în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului pe art.201¹ alin.(4) Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei și pronunțării unei hotărâri noi, care nu va agrava situația condamnatului, privind încadrarea juridică a acțiunilor lui Coptu Petru potrivit art.201¹ alin.(3) lit. c) Cod penal, conform indicilor: *Violența în familie*, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat decesul victimei.

7.1. Avocatul Coptu Sergiu în numele inculpatului, în temeiul pct.6), 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar decizia și solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului invocă că, prin încheierea instanței de apel s-a dispus respingerea cererii cu privire la efectuarea unui experiment judiciar și cu privire la dispunerea efectuării unei expertize medico-legale în comisie.

Reține că, argumentele și motivele invocate de instanța de apel în sprijinul respingerii cererii cu privire la dispunerea efectuării expertizei medico-legale în comisie sunt neîntemeiate, fiind menționat faptul că expertizele efectuate anterior nu prezintă complexitate, nu există divergențe între concluziile acestor expertize și nu au fost prezentate argumente concrete care să justifice necesitatea numirii unei astfel de expertize în comisie. Astfel, consideră că în cererea depusă a justificat și motivat necesitatea dispunerii unei expertize medico-legale în comisie, deoarece instanța de apel respingând la general cererea nu s-a expus în privința fiecărui motiv sau argument invocat de apărător.

A explicat că, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, adică odată exercitat are efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, asupra cauzei deferite judecării. Respectiv, la judecarea apelului, instanța este în drept să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță (care pot fi, de altfel, apreciate diferit față de felul cum au fost evaluate de prima instanță), pentru elucidarea adevărului și pentru formularea unei concluzii temeinice vizavi de acuzația imputată inculpatului prin actul de învinuire și cel de sesizare a instanței.

Relevă că, instanță de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art.435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs.

Relatează că, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre, prin care constată vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate prin rechizitoriu, bazându-se exclusiv pe actele și lucrările primei instanțe, în temeiul cărora s-a dispus achitarea acestuia. Or, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, acuzatorul de stat este obligat în instanța de apel să solicite o nouă audiere atât a inculpatului, cât și a martorilor acuzării, declarațiile cărora sunt probe în acuzare, în măsură să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Enunță că, procurorul a dat citire în ședința instanței de apel numai prin o

invocare și trecere în revistă a proceselor-verbale de audiere a declarațiilor unor martori și a solicitat audierea numai a 3 martori, din care numai 2 martori s-au prezentat, precum și a invocat numai prin o trecere în revistă a unor mijloace de probă, cu consemnarea faptului dat în procesul-verbal, însă marea majoritate a martorilor nu au fost prezenți la nici o ședință de judecată, dintre cele desfășurate de instanța de apel.

Sușține că, prerogativa de a aprecia pertinenta unei „oferte de probă”, inclusiv celei făcute de martori, ia aparținut instanței de apel, care trebuia să argumenteze faptul că nu au fost citați și audiați martorii respectivi, confirmând prin aceasta echitatea procedurii de judecarea a cauzei în apel.

Instanța de apel a constatat că, în cursul judecării apelului, la solicitarea procurorului a fost audiat inculpatul Coptu Petru, conform dispozițiilor art.art.367, 415 alin.(2¹) Cod procedură penală, ulterior au fost reaudiați martorii Coptu Victor, Tărăcilă Tamara. Iar, la solicitarea părții apărării a fost audiat martorul Samoilă Natalia, în pofida tuturor demersurilor făcute de instanța de apel, nu a putut fi reaudiat martorul Grubii Ana. În consecința imposibilității asigurării prezenței sale în fața instanței, procurorul a refuzat de la demersul de a reaudia martorul nominalizat supra.

Consideră decizia instanței de apel ca fiind ilegală și neîntemeiată la compartimentul concluziilor privind necesitatea recunoașterii inculpatului Coptu Petru culpabil în comiterea prevăzute de art.201¹ alin.(4) Cod penal, deoarece concluziile instanței de apel expuse în decizia contestată în viziunea apărătorului sunt lipsite de suport juridic și în privința inculpatului Coptu Petru este necesar a menține în vigoare sentința instanței de fond prin care s-a dispus achitarea inculpatului Coptu Petru.

Suplimentar evidențiază că, a rămas inexplicabil faptul, care a fost motivul că de 2 ori s-a refuzat internarea cet. Grib Maria în spital, de ce s-a stabilit diagnoza medicală de pretins etilism cronic probabil în urma unui pretins consum excesiv de alcool, iar ulterior când deja starea cet. Grib Maria s-a agravat tare și ea a fost internată în spital deja, la internare în spital acestei paciente i se stabilește un diagnostic medical de către medicul de la internare de TCCI, hematom subdural pe dreapta recidivant cu compresie cu hematom subdural secundat în bulbul radian.

Consideră că, circumstanțele cauzei și probele administrate în această cauză penală permit de a menține în vigoare soluția instanței primei instanțe, prin care s-a dispus achitarea inculpatului Coptu Petru din motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor componente de infracțiune incriminate lui.

Subliniază că, analiza probelor și aprecierea probelor efectuată de către instanța de apel este una neîntemeiată, și instanța de apel a avut numai un rol ne semnificativ privind preluarea în concluziile sale a motivelor invocate de partea acuzării, și a neglijat integral faptul că în ședința de judecată în fond în mod corect s-a constatat faptul că nu s-a confirmat învinuirea adusă inculpatului Coptu Petru în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit. c) Cod penal.

Indică asupra necesității efectuării confruntării dintre inculpatul Coptu Petru și martorul Coptu Victor, în pofida contradicțiilor stabilite în declarațiile acestora. De asemenea, consideră că este necesară efectuarea unui experiment judiciar cu participarea martorului Coptu Victor referitor la faptul dacă acesta din gospodăria sa putea vedea ceia ce se întâmplă în gospodăria învinuitului Coptu Petru.

Conchide că, instanța de apel în viziunea sa nu s-a expus detaliat în privința tuturor motivelor invocate, în privința analizei probelor efectuate de apărător și depuse în scris instanței de apel. Totodată, apreciază ca fiind neîntemeiate și

argumentele instanței de apel cu privire la respingerea cerințelor apărătorului cu privire la nulitatea unor mijloace de probă administrate de organul de urmărire penală la etapa urmăririi penale.

Relevă că, instanța de apel examinând cauza penală în ordine de apel predispus a acceptat concluziile părții acuzării cu privire la vinovăția inculpatului fără a da o analiză și apreciere detaliată și minuțioasă fiecărei circumstanțe de fapt și de drept, și astfel, a pus la baza deciziei sale contestate, unele din probe, care nu au fost obiectul cercetării judecătorești în ședința instanței de apel cu respectarea principiului nemijlocirii, oralității și contradictorialității. Or, din examinarea deciziei instanței de apel contestate rezultă, că instanța de apel a preluat motivele părții acuzării și la motivarea soluției sale cu privire la vinovăția inculpatului, calificarea acțiunilor inculpatului, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, a acceptat concluziile procurorului din învinuire și a adoptat o soluție, doar în baza probelor indicate de procuror în învinuire, tratând toate motivele invocate de avocat în actele și înscrisurile depuse, ca fiind nefondate.

Consideră că soluționarea problemelor descrise și invocate în recurs au importanță pentru întreaga practică judiciară din țară, și acest recurs este întemeiat și urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea în vigoare a sentinței instanței de fond prin care s-a dispus achitarea inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(3) Cod Penal, din motiv că apelul procurorului a fost greșit admis de instanța de apel.

8. Succesorul victimei Grib Maria, Rosip Irina a prezentat referință pe marginea recursurilor declarate, pledând pentru admisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul inculpatului, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței.

Afirmă că, Coptu Petru nu este vinovat în decesul surorii sale, cunoaște bine relația care era între soră și cumnat. Coptu Petru nu a bătut-o, nu a maltratat-o și nici nu a ofensat-o. Recursul procurorului este neîntemeiat și urmează a fi respins, iar Coptu Petru este nevinovat și nu trebuie privat de libertate.

9. Judecând recursurile ordinare declarate în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În sensul cerințelor art.414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel,

acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

În corespundere cu art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Colegiul penal lărgit reține că, în susținerea recursului s-au invocat pct.6), 8) și 12) alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În acest context Colegiul penal lărgit ține să menționeze următoarele.

În primul rând, statuând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul penal lărgit, verificând și analizând per ansamblu decizia instanței de apel, constată că instanța de apel la adoptarea soluției nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale în partea motivării hotărârii, or în cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, dacă eroarea constatată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Revenind la cauza dedusă judecății, instanța de recurs reține că, prin Legea nr. 196 din 28 iulie 2016, norma de incriminare din această cauză – art.201¹ Cod penal, a fost completată, după cum urmează: cu dispoziția alineatului (4), potrivit căruia „faptele prevăzute la alin.(1) sau (2) care au cauzat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății soldată cu decesul victimei, se pedepsesc cu închisoare de la 12 la 15 ani”.

În redacția Legii nr.167 din 09.07.2010, dispoziția de incriminare din această cauză era prevăzută la art.201¹ alin.(3) lit. c) Cod penal, potrivit căruia „violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat decesul victimei, se pedepsea cu închisoare de la 5 la 15 ani”.

Concomitent, din conținutul deciziei instanței de apel rezultă că, instanța de apel la examinarea cauzei, a dispus condamnarea inculpatului Coptu Petru în baza art.201 alin.(4) Cod penal (în redacția din 28.07.2016), iar pedeapsa fiind stabilită potrivit art.201¹ alin.(3) lit. c) Cod penal (în redacția din 09.07.2010).

Potrivit prevederilor art.8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Conform art.10 alin.(1) și (2) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi. Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

În contextul reglementărilor reținute, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel eronat a calificat faptele potrivit prevederilor art.201¹ alin.(4) Cod penal, or prin calificarea reținută de instanța de apel au fost admise abateri de la acțiunea legii

penale în timp, precum și efectului retroactiv al legii penale, astfel, se constată prezența erorii de drept prescrisă în pct.12) alin.(1) din art.427 Cod de procedură penală, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În al doilea rând, în cazul în care instanța de apel a admis apelul declarat de acuzatorul de stat, partea descriptivă a deciziei trebuia să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța pronunțând hotărârea respectivă, să indice din ce motive ele urmează a fi supuse reaprecierii, admise ori respinse ca probe.

În situația dată, instanța de apel nu a invocat circumstanțele care au stat la baza concluziei sale dar și-a întemeiat soluția doar prin descrierea probelor și a argumentelor expuse în rechizitoriu, însă la adoptarea hotărârii este rezonabilă expunerea circumstanțelor faptelor comise, luându-se în considerație cronologia evenimentelor și probele ce susțin concluziile instanței privind vinovăția sau nevinovăția și aprecierea juridică a faptei, pe fiecare episod sau infracțiune aparte.

Colegiul penal lărgit explică că, instanța de apel urma a verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenții și veridicității, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Or, conform prevederilor art.art.100 alin.(4), 101 alin.(1) - (4) Cod de procedură penală, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă.

Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor, doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera statistic probele, dar și de a expune esența acestora și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Astfel, concluziile instanței de apel formulate poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, iar așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție.

Potrivit prescripțiilor art.414 Cod de procedură penală, judecând apelul, instanța de apel verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond.

În acest sens, instanța de recurs reieșind din materialele cauzei penale (declarațiile martorului Coptu Victor, raport de constatare medico-legală nr.113C din 12 iulie 2014, raport de expertiză medico-legală nr.146D din 15 septembrie 2014, precum și raport de expertiză medico-legală nr.198D din 12 decembrie 2014) care reprezintă în mod rezonabil probe decisive pentru calificarea acțiunilor inculpatului

Coptu Petru, apreciază ca fiind întemeiate argumentele apărării privind aprecierea pripită a probelor nefiind în măsură să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Subsecvent, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel fără a da o analiză și apreciere în mod detaliat a circumstanțelor de fapt și probelor, a respins cererile apărării privind audierea suplimentară a martorilor, dispunerea unei expertize medico-legale în comisie, precum și a efectuării unui experiment judiciar.

În acest context, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel a omis să dea apreciere unor materiale ale cauzei penale, a căror conținut denotă că ar avea o valoare probatorie decisivă asupra soluției. Or, instanța de apel avea obligația să se pronunțe asupra tuturor argumentelor invocate de apărare.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs accentuează că, se supun analizei toate probele examinate în ședință, indiferent de faptul că erau cuprinse în cauza penală sau au fost prezentate de către părți direct în ședință și este necesar nu numai de a indica numele și prenumele părții vătămate și a martorilor, prin depozițiile cărora, în opinia instanței, sunt confirmate unele sau alte circumstanțe de fapt, dar și de a expune esența acestor depoziții, de a argumenta de ce unele probe sunt admise și altele respinse.

La fel, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra, la cererea părților, orice probe noi pe care le consideră necesare, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate.

Colegiul penal lărgit consideră, că totalitatea circumstanțelor menționate în prezenta decizie urmau a fi apreciate de instanța de apel în cumul cu alte probe la justa lor valoare, pentru adoptarea unei soluții corecte.

În consecință, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel a pronunțat o hotărâre contradictorie și nemotivată, contrară prevederilor art. 6 CEDO, ori, rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite.

Motivarea hotărârii reprezintă un element de transparentă a justiției inerent oricărui act jurisdicțional, iar hotărârea judecătorească este rezultatul unui proces logic de analiză științifică a pretențiilor deduse judecății, dispozițiilor legale incidente și probelor administrate în cauză în scopul aflării adevărului, urmare a unui raționament logic-juridic care se reflectă în motivarea acesteia.

În afară de aceasta, motivarea hotărârilor este un instrument important în asigurarea transparenței justiției și existența unui control social asupra acesteia (Hirvisaari c. Finlandei, (2001) § 30).

Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanței, dar de asemenea obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse.”(cauza Fomin vs Moldovei din 11 octombrie 2011, nr. 36755/06).

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, concluzia instanței de apel este prematură, pripită și afectată de eroarea de drept prescrisă în pct.6) alin.(1) din art.427 Cod de procedură penală, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile

menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să cerceteze minuțios aspectele învinuirii înaintate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art.art.93, 95, 101 Cod de procedură penală și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală, argumentând clar concluziile sale, ținând cont de motivele expuse în pct.9 din prezenta decizie.

10. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru și de către avocatul Coptu Sergiu în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 25 iunie 2020, în cauza penală în privința inculpatului *Coptu Petru xxx* și dispune rejudecarea cauzei, de către Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecată.

Coptu Petru Ion, urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă în privința lui nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia pronunțată motivat la 26 august 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Boico Victor

Craiu Nicolae